

Aşık Yanarı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

28.7.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aşık Yanarı (ÖNER ALAGÖZOĞULLARI)

1952 de Ardahan'ın posof kazası Al köyünde dünyaya gelir.
2 yaşında çocuk felçi geçirir.Sağ ayağı sekel kalır.
Saza düşkünlüğünden Zarrafi ve Aşık Kara tarafından Yanarı mahlasını alır.
Aşık Mahzuni Şerif,Erzurumlu Aşık Reyhani,Posoflu Aşık Sabit Müdami en sevdiği ozanlardır.
12 eylülde tutuklanır ve 7 yıl ceza alır.
Halen Zonguldak Kozlu da ikamet eder.
Evli ve 3 oğlu vardır.

Gelde gör

Zehir oldu ekmeğimiz aşımız
Nerde hayalimiz nerde dűřümüz
Yıllar oldu et görmedi diřimiz
Ađlanacak halimiz var gelde gör

Sen sırtına kutlu kumaş giyersin
Zengin vurdu, kırdı, aldı, yürüdü
Gözlerimi kara duman bürüdü
Ađlanacak halimiz var gelde gör

Dilekçe yazarım kaybolur yiter
Bu gün git, yarın gel olursun beter
Derdimi anlamaz dışarı atar
Ađlanacak halimiz var gelde gör

Aşık yanarıyım borç ile doğdum
Nefret ile kını içime boğdum
Alın bu canımı candan usandım
Ađlanacak halimiz var gelde gör

Aşık Yanarı

İnsan hakları

İnsan haklarını gün ilan eden
Bizim günümüzü sormuyor musun?
Bir zulumat sarmış yalan dünyayı
Kör müdür gözlerin görmüyor musun?

İmf' nin muslukları akıyor
Çakal aslanlara meydan okuyor
Emekli ekmeği soğanla yiyor
Bu acı yarayı sarmıyor musun?

Yiyen doydu yemeyenler aç gezer
Bu şiire elbet soyanlar kızar
Memura yüzde on deymesin nazar
Yeter hakkımızı vermiyor musun?

Yanarı kalemin silahtan beter
Yeter insafsızlar bu kadar yeter.
İşsizlik yoksulluk yuvalar yıkar
Bunca haksızlığı bilmiyor musun?

Aşık Yanarı

İnsanođlu

Seçimden seçime bize
Gelen insanođlu deđil,
Ezilen halkına karşı
Gülen insanođlu deđil.

Zengin fakiri ezerken
Biz sokakta aç gezerken
Bir evden üç beş kişiyi
Alan insanođlu deđil.

Her köşede vardır hile,
Şimşir tarak uyar kele,
Dibi görülmeyen göle,
Dalan insanođlu deđil.

Yanarı yanık sazını,
Bey namazın niyazını,
Namussuzun namazını
Kılan insanođlu deđil.

Aşık Yanari

Kalmadı

Zamanmı deyişti sen mi deyiştin
Artık güvenilir sözün kalmadı
Kutlu kumaş bilir idim ben seni
Baktım tezgahına bezin kalmadı

Müdürlük güzel şey bakanlık başka
Kırktan sonra gelirmiş insan aşk'a
Ata sözlerinin yeri bambaşka
Pul oldum toplumda yüzüm kalmadı

İnsanlık ağırdır yerinden kalkmaz
İnsan olan insanları aldatmaz
İnsan meleklerden aşağı kalmaz
Kış oldu baharım yazım kalmadı

Aşık yanariyim çok çile çektim
Dostun bahçesine gül çiçek ekdim
Yoksulluk bir çile canımdan bıktım
Artık yaşamama lüzum kalmadı

Aşık Yanari

Oku

İstiyorsan aya yıldıza çıkmak
Hiç durmadan gece gündüz oku yaz
Bin bilersen bir bilene yine sor
Al kardeşim cahil kalma oku yaz

Okursan her şeye olursun hisar
Kılıcın önüde ardıda keser
İnsan beyni derya dolunca taşar
Gel kardeşim cahil kalma oku yaz

Okuyanlar yapmış atom füzeyi
Keşfetmişler yeryüzünü uzayı
Fet edecek inan bilim dünyayı
Bil kardeşim cahil kalma oku yaz

Atatürk okudu kazandı vatan
Kaybeder her zaman uyuyup yatan
Kuru dala benzer ilmi unutan
Gül kardeşim cahil kalma oku yaz

Okuyana saygı hürmetim bitmez
Tarihin akışı geriye gitmez
Yanarının sazi notasız ötmez
Bal kardeşim cahil kalma oku yaz

Aşık Yanarı

Sözümüz bizim

Eyvah telef oldu ömrümüz bizim
Dünyada kalmadı gözümüz bizim
Gazel döktü ömrümüzde açan gül
Dört mevsimde yoktur yazımız bizim

Bin yıllık geçmişi var ozanların
Dünyayı keşfedip dört gezenlerin
Sırrı çözülnce gör uzayların
Artacak göklerde hızımız bizim

Yaz gelince yaylalara çıkılır
Çayırı bol, tarlaları ekilir
Doksanında belki belin bükülür
Meleşir dağlarda kuzumuz bizim

Yanarı ömrünün çoğunu yedi
Sorun bir bilene nasıl insandı
Eller beni deli divane sandı
Dinlenir mecliste sözümüz bizim

Aşık Yanarı

Şavşat'ım

Nasıl anlatayım cennete benzer
Cihanda bulunmaz eşin Şavşat'ım
Çam kokusu gül kokusu mis kokar
Çok yerden güzeldir kışın Şavşat'ım

Dağlarından akar buz gibi suyu
Meleşir kuzular otlar koyunu
Meleklerle benzer insanın huyu
Helaldir ekmeğın aşın Şavşat'ım

Unutmaz insanın gurbete gitse
Aşıklar sazını dertli inletse
Fabrika kurulsa dumanın tütse
Çimentoya uygun taşın Şavşat'ım

Aşık yanarıyım hasretim sana
Temiz havan değer bütün cihana
Çalışkandır selam saygı başkana
Bundan böyle yürür işin Şavşat'ım

Aşık Yanarı

Yeter

Atmosfer bozuldu ozon delindi.
Bu dünyanın tadı tuzu kalmadı
Güneş ısıtmıyor ayda karardı.
Dört mevsimin yazı kışı kalmadı.

Silah icat oldu atom atıldı.
Savaş çıkartıldı silah satıldı.
Filistinli öz yurdundan atıldı.
Çorbaya katacak tuzu kalmadı.

Vuran vurulanın elini tuttu.
Büyük balık küçük balığı yuttu.
Çoban kurt koyunu beraber götü.
Şürüyü kayıp etti kuzu kalmadı.

Aşık yanariyim çok şiir yazdım.
Doğuyu batıyı güneyi gezdim.
Zulme baş kaldırdım kendimi ezdim.
Elimde çalacak sazım kalmadı.

Aşık Yanari

Zonguldak

.Yeşildir dağların bülbüller öter
Altın mücevherdir taşın Zonguldak
Ferhat gibi nice dağları deldin
Bitmedi gözünde yaşın Zonguldak

Çok fırtına esti yel vurup geçti.
Kimisi kapatıp kimisi açtı
Nice binaların çatısı uçtu
On yıldır bitmedi kışın Zonguldak.

Aşık yanariyim ellerim nasır
Sana tüy yatağı bana yok hasır
Belki birkaç yıla belki bir asır
İnşallah düzelir işin Zonguldak.

Aşık Yanari